

Schoon dat ick had de Prophetien,
En al 't geheym van Godes raed,
Schoon ick verstont de droomerien,
En dat ick wiste goed en quaed:
Wat sou my baten dese daet?
Schoon ick kost als een Engel spreecken,
En kende niet mijns selfs gebreecken,
Was ick dan niet in slechte staet?

Als ick dan most de Liefde derven,
Waer uyt dat alle deughde spruyt,
En dat ick most ellendigh sterven,
Was dan niet al mijn vreughde uyt,
Jae ick was een hol geluyt,
Want sonder Liefd is 't al verlooren,
Liefdeloosheyt weckt Godes tooren,
Liefde het al in sich besluyt.

Schoon ick 't geloof had dat ick bergen,
Koste verseffen van sijn stee,
En dat ick dorst den Hemel tergen,
En aen 't gesternte grijpen mee:
Wat was het all, so ick geen Vree,
Noch geene Liefd' in my bevonde?
En dat ick d'armen t'allerstonde,
Gaf al het mijn, jae Haef en Vee?

Jae soo ick gaf mijn Lijf ten brande,
Wat wat 't als 't sonder Liefd' geschiet?
Liefde is lijdsaem, goederhande,
Opgeblasen soo is sy niet,
Alle boosheyt van haer vliet,
Want sy gelooft en hoopt alle dingen,
Laet ons van ware Liefde singen,
Want sy heeft weese noch verdriet.

Liefde sal nimmermeer ophouden,
Schoon oock 't geloof en hoop vergaet:
Liefde sal nimmermeer verkouden:
Want sy altijd in bloeyen staet.
Ware Liefd' hout stal en maet,
Laet ons dan in de Liefde branden,
Want sy verlicht hert en verstanden,
En ware Liefde noyt vergaet.

Liefde die is uyt God gebooren,
En sy behout de hooghste stee:
Laet ons dan als Gods uytverkooren,
Houden met alle menschen vree.
Want hun naeck en droevigh wee,
Die ware Liefde hier vertreden,
Want Godes Liefd' bestaet in reeden,
Hout dan met alle menschen vree.

Pieter Corneliszoon Hooft
1581-1647